

Yngve Holmqvist

* 12/8 1894, † 22/4 1943.

Den 22 april 1943 slutade Yngve Holmqvist sitt verksamma liv. Trots ännu icke fyllda 49 år var han en av veteranerna i Karlstads Mekaniska Verkstads avdelning i Kristinehamn, vilket företag han troget tjänat i 37 år. Högt skattades också hans arbetsinsatser. Han hade den ovärderliga förmågan att vara de besvärligaste situationer vuxen och kunde alltid med jämnmot möta missräkningar. Som arbetskamrat var Yngve Holmqvist den oförläpplige, det är samstämmigt omvittnat av hans kamrater på verkstadens kontor. Han var alltid hjälpsam, hade alltid ett gott ord i beredskap och var städse i stånd att med sin speciella, godmodiga humor lysa upp en trist situation. Humor är alltid en god gåva, och i all synnerhet när den brukas som av Holmqvist, så att ingen blir kränkt därav. Stor var också vänkretsen, som ofta och gärna sökte sig till det gästfria hemmet, hans kära Björklund, det gamla fädernehemmet, som han, med den pietetsfullhet som brukar karaktärisera goda människor, vårdade sig om på ett föredömligt sätt. Till honom gick man, när ett eller annat problem behövde ventileras, och världens lugn och harmoni spred sig ofelbart till gästerna. Många gånger hade författaren till dessa rader barnsvännen Yngve till reskamrat på färder i ornitologiska ärenden främst på åtskilliga resor till Tåkern, och bättre färdekamrat har aldrig någon haft. Minnet av den trofaste vännen med det ärliga svenskmannasinet skall icke förblekna.

Den som nötes hårt i sin dagliga gärning behöver söka avkoppling och vila ute i naturen. För Yngve Holmqvist själv, och för dem som fingo förmånen att följa med, var det helg och högtid att vandra ut till lugnet och friden i Ugglebo, den uppskattade reträttplatsen. Där diskuterades många naturskyddsspörsmål, och där avhandlades gamla minnen.

Helt naturligt var det, ty det hängde samman med Yngves pietets känsla, att han skulle intressera sig för gångna tiders seder och bruk. Hembygdsvården låg honom varmt om hjärtat, och han var verksam inom Hembygdsföreningen och tillhörde Kommittén för hembygdsvård. 1943 invaldes han även i styrelsen för Djurskydds-föreningen.

Det var intresset för naturen och främst naturskyddstanken, som hos Yngve blev det dominerande. Redan ett av de allra tidigaste barndomsminnena av honom, som jag kan erinra mig, vittnar klart inte blott om glädje över naturens fågling utan också om den förståelse, som frammanar aktsamhet, hos unga människor och tyvärr även hos äldre en mycket sällsynt gåva. Yngve Holmqvist måtte ha varit född naturskyddare. Ett genomgående och typiskt drag i hans hängivet naturskyddande verksamhet var den klara insikten om, att det bästa, som människor nu ofta kan företaga sig i naturskyddsfrämjande syfte, det är att söka reparera, vad som tidigare genom okunnighet, vårdslöshet och bristande hänsyn förbrutits. Att han därvid icke alltid och på alla fronter möttes av förståelse, det ligger i sakens natur. Hans mål voro identiska med det svenska naturskyddets högst ställda förväntningar, och fram till dessas förverkligande är vägen ännu lång och svårframkomlig genom alla de hinder, som resas av vanetänkande, brutalitet och oförmåga att se sammanhanget mellan naturens olika företeelser.

Han behärskade mer än de flesta den svåra konsten att se även det oväntade och hade klar uppfattning av jämvikten i naturen, en jämvikt som vi människor i ovist nit så ofta rubba i sista hand till skada för oss själva.

Det var självklart att Yngve Holmqvist skulle bli initiativtagare till stiftande av Sällskapet för Naturskydd i Kristinehamn, som i år firar sitt 10-årsjubileum. Konstituerande sammanträde hölls den 18 mars 1934, varvid Holmqvist valdes till ordförande, vilken post han innehade till sin död. Sällskapets första årsmöte hölls den 21 juni 1934. Redan 1934 lyckades Sällskapet genomdriva att ett skogsdistrikt på Ämbetsägornas mark avsattes såsom naturskyddsområde. Snart skapades ett småfågelsreservat, »fågelholmen», inom verkstadsområdet. På ordförandens förslag verkställdes inplantering av knölsvanar i Hjälmarsundet den 6 mars 1940. Arbetet med skyddandet av Sandtorpsgranen påbörjade Yngve Holmqvist i Sällskapet f. n. och slutförde det i kommittén för Hembygdsvård, där han även var verksam. Detta var blott några spridda data om Sällskapets verksamhet. I de många naturskyddande planer, som den så knappt utmätta tiden ej medgav Yngve Holmqvist att förverkliga, har Sällskapet för Naturskydd ett rikt arbetsprogram för kommande år. Yngve Holmqvists minne förpliktar.

Till sist vill jag uttrycka den djupa tacksamhet Sällskapets medlemmar känna inför minnet av den avhållne ordföranden.

Folke Persson.